

WS-II.1431.04.2018.ŁW

**Pani Katarzyna Batko-Tołuć
Pan Szymon Osowski
członkowie zarządu
Sieć Obywatelska - Watchdog Polska
ul. Ursynowska 22/2
02-605 Warszawa**

DECYZJA

Na podstawie art. 5 ust. 2 oraz art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz.1764 ze zm.) w związku z art. 104 i art. 107 § 1 i 3 ustawy dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 ze zm.)

po rozpoznaniu wniosku z dnia 29 września 2018 r., doręzonego za pośrednictwem platformy ePUAP w dniu 29 stycznia 2018 r., o udostępnienie informacji publicznej w postaci treści § 9 umowy CRU 18/0000071 zawartej z NETTO sp. z o.o.

odmawiam udostępnienia informacji publicznej

Sieci Obywatelskiej Wathdog Polska w zakresie objętym wnioskiem z uwagi na tajemnicę przedsiębiorcy.

UZASADNIENIE

W dniu 29 stycznia 2018 r. za pośrednictwem Elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej ePUAP Wnioskodawca wystąpił w trybie dostępu do informacji publicznej o udostępnienie treści § 9 umowy nr CRU 18/0000071, zw. dalej „Umową”, zawartej w dniu 3 stycznia 2018 r. pomiędzy Gminą Miasto Szczecin, zw. dalej „Gminą”, a Netto Sp. z o.o., zw. dalej „Spółką”, „Netto”.

Należy zauważyć, że zgodnie z § 11 Umowy postanowienia dotyczące warunków finansowych zostały określone przez Spółkę jako stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa zgodnie z art. 11 pkt 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji i są przez nią traktowane jako inne informacje posiadające wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich w poufności. Natomiast Gmina zobowiązała się, że w czasie obowiązywania Umowy, a także w okresie 2 lat po jej rozwiązaniu, nie ujawni ani nie udostępni żadnej osobie trzeciej, żadnej informacji dotyczącej jej warunków finansowych, bez uprzedniej pisemnej zgody Spółki.

W związku z powyższym Gmina pismem z dnia 5 lutego br., poinformowała Spółkę o wpływie wniosku w trybie dostępu do informacji publicznej w zakresie udostępnienia treści § 9 Umowy oraz wystąpiła o wyrażenie zgody na udostępnienie Wnioskodawcy warunków finansowych Umowy. W przedmiotowym piśmie Spółka została również poproszona,

w przypadku podtrzymania dotychczasowego stanowiska, o wykazanie przyczyn leżących po stronie przedsiębiorcy, które uzasadniają treść § 9 Umowy zawierającego informację stanowiącą tajemnicę przedsiębiorcy w rozumieniu art. 11 ust. 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

W odpowiedzi na pismo Spółka w piśmie z dnia 9 lutego br. odmówiła wyrażenia zgody na ujawnienie warunków finansowych Umowy.

W przedstawionym stanowisku podtrzymano, iż warunki finansowe, tj. kwota jak i zasady rozliczania stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 pkt 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Spółka podkreśliła, że od początku negocjacji Umowy z Gminą Miasto Szczecin utrzymywano w ścisłej tajemnicy jej warunki finansowe. Ze strony Gminy Miasto Szczecin oraz Spółki w negocjacjach udział brała ograniczona liczba osób, enumeratywnie wskazana w piśmie.

Zarówno ze strony Gminy jak i ze strony Spółki Umowa była negocjowana wyłącznie przez określone osoby, co miało zapewnić poufność warunków finansowych. W żadnej korespondencji elektronicznej żadna ze stron nigdy nie wymieniła objętej tajemnicą kwoty Umowy. Ponadto warunki finansowe zostały wpisane do Umowy dopiero na okoliczność jej podpisania i nie pojawiały się w projektach.

Ponadto Umowa nigdy nie została w całości zeskanowana lub skopiowana przez Spółkę, a oryginał jest przechowywany w sposób zapewniający do niej dostęp wyłącznie Dyrektorowi Operacyjnemu Spółki.

Jednocześnie wskazano, że udostępnienie treści § 9 Umowy pozwoli konkurentom na łatwiejsze oszacowanie zakładanych w najbliższych kilku latach przez Spółkę budżetów marketingowych. Umożliwia to przewidywanie skali kampanii reklamowych, a co się z tym wiąże na planowane kierunki inwestycji i strategie rozwojowe zarówno Spółki jak i samych sklepów.

Opublikowanie informacji o wartości Umowy ułatwi konkurentom Spółki ewentualne próby zapobiegnięcia przedłużeniu Umowy przez Spółkę a taki rozwój sytuacji może uderzyć w siłę marki Netto w regionie oraz wpłynąć na długoletnie strategie reklamowe i spowodować, że utrzymanie budżetu reklamowego na danym poziomie stanie się niemożliwe do realizacji.

Istotne znaczenie ma również rozwijanie przez Spółkę nowatorskiego modelu współpracy gospodarczo – marketingowej, której jedynym z pierwszych uczestników jest Gmina.

Wobec tego jak wskazano ujawnienie warunków współpracy między Netto a Gminą Miasto Szczecin umożliwi konkurentom Netto wdrożenie podobnych rozwiązań, co zniweczy innowacyjność i wprost uderzy w zakładane plany rozwoju przedsiębiorstwa Netto. To właśnie ten element przesądza o zastrzeżeniu poufności nie tylko kwoty wynagrodzenia zamieszczonego w § 9 Umowy, ale też całej pozostałej treści § 9 Umowy.

Reasumując, ujawnienie warunków finansowych Umowy zdaniem Spółki, niwecząc strategiczne plany marketingowe i rozwojowe Netto, uderzy w konkurencyjność Netto. Osłabienie pozycji konkurencyjnej Netto wpłynie na poprawę pozycji bezpośrednich konkurentów Spółki, co może w dalszym etapie zmierzać do monopolizacji lub duopolizacji rynku handlu detalicznego w Szczecinie i województwie zachodniopomorskim. Istotnie uderzy to zwłaszcza w interes społeczny, gdyż silna konkurencja na tym rynku oznacza niskie ceny towarów codziennej potrzeby oferowanych klientom detalicznym, czyli m.in. mieszkańcom Szczecina i województwa.

Wobec tego Spółka podkreśliła, że nie może wyrazić zgody na jakiegokolwiek ujawnienie informacji zastrzeżonych w Umowie jako poufne.

Mając na uwadze podtrzymanie stanowiska o nieujawnianiu informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa Organ przystąpił do badania, czy w sprawie zachodzą okoliczności pozwalające na przyjęcie, że w sprawie zastosowanie znajduje art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, a dokonane zastrzeżenie przez przedsiębiorcę jest skuteczne.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że warunki finansowe określone w § 9 Umowy stanowią informację publiczną a zastosowanie do nich mają zasady i tryb określone przepisami ustawy o dostępie do informacji publicznej. Zawierają one w swej treści informacje o majątku podmiotu publicznego, jakim jest jednostka samorządu terytorialnego. W okolicznościach sprawy należało mieć na uwadze, że wyjątki od zasady dostępu do informacji publicznej wprowadza art. 5 ustawy o dostępie do informacji publicznej. W myśl ust. 1 przywoływanego przepisu, prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych. Stosownie natomiast do ust. 2 wymienionego przepisu, prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy. Ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa. (vide wyrok Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu z dnia 26 października 2017 r., IV SA/Po 571/17, dostępny w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/cbo/query>).

W niniejszej sprawie odmowa udostępnienia informacji publicznej nastąpiła z uwagi na ograniczenie wynikające z tajemnicy przedsiębiorstwa.

W tym miejscu zauważyć należy, że ustawa o dostępie do informacji publicznej nie zawiera definicji legalnej "tajemnicy przedsiębiorstwa". Definicję powyższą zawiera przepis art. 11 ust. 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, gdzie wskazuje się, że przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 5 lipca 2013 r., sygn. akt I OSK 511/13, (<http://orzeczenia.nsa.gov.pl>), wyraził pogląd według którego, na tajemnicę przedsiębiorcy składają się dwa elementy: materialny (np. szczegółowy opis sposobu wykonania usługi, jej koszt) oraz formalny – wola utajnienia danych informacji. Tajemnicę przedsiębiorcy wyprowadza się z tajemnicy przedsiębiorstwa i pojęcia te w zasadzie pokrywają się zakresowo, choć tajemnica przedsiębiorcy w niektórych sytuacjach może być rozumiana szerzej. Tajemnicę przedsiębiorcy stanowią informacje znane jedynie określonej grupie osób i związane z prowadzoną przez przedsiębiorcę działalnością, wobec których podjął on wystarczające środki ochrony w celu zachowania ich w poufności (nie jest wymagana przesłanka gospodarczej wartości informacji jak przy tajemnicy przedsiębiorstwa). Informacja staje się „tajemnicą”, kiedy przedsiębiorca przejawia wolę zachowania jej jako niepoznawalnej dla osób trzecich. Nie traci natomiast swojego charakteru przez to, że wie o niej pewne ograniczone grono osób zobowiązanych do dyskrecji (np. pracownicy przedsiębiorstwa). Utrzymanie danych informacji jako tajemnicy wymaga podjęcia przez przedsiębiorcę działań zmierzających do wyeliminowania możliwości

dotarcia do nich przez osoby trzecie w normalnym toku zdarzeń, bez konieczności podejmowania szczególnych starań.

W okolicznościach niniejszej sprawy Organ stoi na stanowisku, że w sprawie spełniony jest formalny warunek objęcia wnioskowanej informacji tajemnicą przedsiębiorcy. Kwestie związane z kształtowaniem się wynagrodzenia zostały zastrzeżone przez przedsiębiorcę już na etapie negocjowania warunków umownych i nie zostały podane do publicznej wiadomości. Strony umowy na konferencji prasowej w dniu 3 stycznia 2018 r. podkreślały, że Netto Sp. z o.o korzysta ze swojego ustawowego uprawnienia wynikającego z obowiązujących przepisów i zastrzega prawo do zachowania w poufności informacji dotyczących warunków finansowania przedmiotowej umowy. A spółka zachowała standardy bezpieczeństwa zarówno podczas negocjacji jak i po podpisaniu umowy.

Przechodząc do drugiego z warunków objęcia określonych informacji tajemnicą przedsiębiorstwa, a więc wymogu materialnego, zauważyć należy, że w orzecznictwie sądów administracyjnych kształtuje się pogląd, iż złożone zastrzeżenie dotyczące objęcia określonej informacji tajemnicą przedsiębiorstwa może stać się skuteczne dopiero w sytuacji, gdy podmiot zobowiązany do ujawnienia informacji, po przeprowadzeniu stosownego badania, pozytywnie przesądzi, że zastrzeżone informacje mają powyższy charakter, w rozumieniu art. 11 ust. 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Jeżeli w wyniku weryfikacji okaże się, że zastrzeżona informacja nie stanowi tajemnicy przedsiębiorstwa, to zadeklarowane zastrzeżenie staje się bezskuteczne (wyrok WSA w Warszawie z dnia 12 października 2012 r. sygn. akt II SA/Wa 1483/12, wyrok WSA w Warszawie z dnia 4 kwietnia 2014 r., sygn. akt II SA/Wa 2406/13, w: <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>). Oznacza to, że organ dysponujący żadaną informacją publiczną i jednocześnie przyjmujący zastrzeżenie, że stanowi ona tajemnicę przedsiębiorcy jest obowiązany dokonać oceny zasadności wyłączenia jawności żądanej informacji. W tym miejscu Organ podziela stanowisko przedsiębiorcy zgodnie, z którym ujawnienie treści § 9 Umowy ułatwi konkurentom pozyskanie informacji na temat szacowanego budżetu marketingowego spółki, innowacyjnych działań w zakresie budowania marki firmy i negatywnie wpłynie na pozycję konkurencyjną Spółki na rynku. Zgodnie z powoływanym przez Spółkę raportem Fundacji Republikańskiej przy partnerstwie Polskiej Izby Handlu z 2016 r. „Rynek detalicznego handlu spożywczego w Polsce” obecnie sieci dyskontowe to tylko cztery podmioty: Netto, Lidl, Biedronka oraz Aldi. Z przedstawionych danych wynika, że w 2014 r. wspólnie zajmują jedną czwartą rynku detalicznego handlu spożywczego w Polsce. Organ podziela stanowisko Spółki, że jednym z najważniejszych aspektów w ramach których konkurować mogą podmioty działające na tym rynku jest marketing i skala budżetu z nim związanego, a ujawnienie wnioskowanych informacji doprowadzi do wzmocnienia pozycji konkurencji o pozwalające na oszacowanie wielkości budżetu marketingowego dane, co co osłabi konkurencyjną pozycję Netto.

W okolicznościach sprawy, w ocenie Organu również przesłanka materialna została spełniona. Przedsiębiorca wskazał, że ujawnienie ww. informacji są jego tajemnicą z uwagi na konkurencyjność na rynku. Ujawnienie zarówno wysokości kwoty, jak i przyjętych zasad wzajemnych rozliczeń z Gminą przełożyłby się na rozmowy z innymi podmiotami, a to osłabiłoby pozycję przedsiębiorcy na rynku.

W orzecznictwie (np. ww. przytaczany wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 września 2017 r., II SA/Wa 592/17) wskazuje się, że informacje objęte tajemnicą przedsiębiorcy powinny stanowić informację, których ujawnienie mogłoby mieć wpływ na jego sytuację ekonomiczną, jakkolwiek nie muszą mieć same w sobie wartości gospodarczej. Natomiast w realiach sprawy ujawnienie informacji objętych wnioskiem miałoby wpływ na rynkową sytuację przedsiębiorcy z uwagi

na osłabienie jego konkurencyjnej pozycji na rynku. Wynegocjowane z Gminą warunki finansowe umowy posiadają wartość negocjacyjną, a tym samym gospodarczą. Uzasadnione jest zatem przyjęcie, że dokonane zastrzeżenie stanowi tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 pkt 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, a zastrzeżenie na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej jest skuteczne.

W dalszej kolejności analizując sprawę Organ wziął również pod uwagę uregulowania zawarte w przepisach ustawy o finansach publicznych. Zgodnie bowiem z poglądem wyrażanym w doktrynie jawność i przejrzystość finansów publicznych wywodzi się z zasady jawności budżetu i stanowi jej rozwinięcie. Wynika także z zasady demokratycznego państwa prawnego, określonej w art. 2 Konstytucji RP oraz systematycznego wzrostu jej znaczenia we współczesnym państwie. Jawność i przejrzystość finansów publicznych stanowi niezbywalne prawo obywateli, a oba pojęcia uzupełniają się, gdyż bez podania informacji w sposób zrozumiały (przejrzysty) nawet pełen dostęp do informacji nie będzie stanowił realizacji zasady jawności i przejrzystości finansów publicznych. Skonstruowane zgodnie z zasadą jawności i przejrzystości procedury gospodarowania środkami publicznymi gwarantują nie tylko prawo do uzyskiwania informacji w tym zakresie, ale również wspomagają jednostki sektora finansów publicznych w zakresie celowego, oszczędnego i gospodarnego wydatkowania środków publicznych, a także stanowią jeden z podstawowych sposobów przeciwdziałaniu korupcji (vide H. Dzwonkowski (red.), G. Gołębiowski (red.), Ustawa o finansach publicznych. Komentarz prawno-finansowy, opublikowana: Wyd. Sejmowe 2014, Lex, Wyd. Wolters Kluwer). W doktrynie wyróżnia się jawność formalną i materialną. Jawność formalna obejmuje problematykę debaty budżetowej i sprawozdań budżetowych oraz obowiązki dotyczące podawania do publicznej wiadomości odpowiednich danych. W tym znaczeniu zasadę jawności realizują przepisy art. 34 i 36–38 ustawy o finansach publicznych. Natomiast jawność materialna, określana mianem zasady przejrzystości finansów publicznych, obejmuje zagadnienia jasności i czytelności operacji środkami publicznymi w ujęciu holistycznym i sektorowym. Zasada przejrzystości materializuje się przez odpowiednią klasyfikację budżetową i zasady opracowywania sprawozdań finansowych oraz możliwość ich porównywalności. Realizacja zasady jawności materialnej jest możliwa jedynie w przypadku podawania informacji obywatelom w sposób jasny, przejrzysty, dokładny, prawdziwy, zrozumiały i szczegółowy. Dane powinny być jednak gromadzone i udostępnianie jednocześnie na różnych poziomach szczegółowości, gdyż w stosunku do wielu adresatów przedstawienie ich na zbyt szczegółowym poziomie mogłoby wywołać skutki odwrotne od zamierzonych. Obecnie postulat przejrzystości finansów publicznych jest realizowany przez instytucje: wieloletniego planu finansowego państwa, wieloletnich limitów wydatków i zobowiązań, programów wieloletnich, wieloletnich prognoz finansowych jednostek samorządu terytorialnego oraz przez prowadzenie budżetów w układzie zadaniowym.

W myśl przywoływanych przepisów zasada jawności gospodarowania środkami publicznymi jest realizowana przez:

- 1) jawność debaty budżetowej w Sejmie i Senacie oraz debat budżetowych w organach stanowiących jednostek samorządu terytorialnego;
- 2) jawność debaty nad sprawozdaniem z wykonania budżetu państwa w Sejmie i debat nad sprawozdaniami z wykonania budżetów jednostek samorządu terytorialnego;
- 3) podawanie do publicznej wiadomości:
  - a) kwot dotacji udzielanych z budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego,

- b) kwot dotacji udzielanych przez państwowe fundusze celowe,
  - c) zbiorczych danych dotyczących finansów publicznych,
  - d) informacji o wykonaniu budżetu państwa za okresy miesięczne;
- 4) jawność debaty nad projektem uchwały w sprawie wieloletniej prognozy finansowej jednostki samorządu terytorialnego;
  - 5) podawanie do publicznej wiadomości przez jednostki sektora finansów publicznych informacji dotyczących:
    - a) zakresu zadań lub usług wykonywanych lub świadczonych przez jednostkę oraz wysokości środków publicznych przekazanych na ich realizację,
    - b) zasad i warunków świadczenia usług dla podmiotów uprawnionych,
    - c) zasad odpłatności za świadczone usługi;
  - 6) zapewnianie radnym danej jednostki samorządu terytorialnego dostępu do:
    - a) dowodów księgowych i dokumentów inwentaryzacyjnych - z zachowaniem przepisów o rachunkowości oraz o ochronie danych osobowych,
    - b) informacji o wynikach przeprowadzonych kontroli gospodarki finansowej,
    - c) sprawozdania z wykonania planu audytu za rok poprzedni;
  - 7) udostępnianie przez Narodowy Fundusz Zdrowia informacji o przychodach i kosztach oraz o świadczeniodawcach realizujących świadczenia opieki zdrowotnej, z którymi Fundusz zawarł umowy, o zakresie przedmiotowym umów oraz o sposobie ustalania ceny za zamówione świadczenia;
  - 8) udostępnianie przez jednostki sektora finansów publicznych wykazu podmiotów spoza sektora finansów publicznych, którym ze środków publicznych została udzielona dotacja, dofinansowanie realizacji zadania lub pożyczka, lub którym została umorzona należność wobec jednostki sektora finansów publicznych;
  - 9) udostępnianie corocznych sprawozdań dotyczących finansów i działalności jednostek organizacyjnych należących do sektora finansów publicznych;
  - 10) podejmowanie, w głosowaniu jawnym i imiennym, uchwał organu wykonawczego jednostki samorządu terytorialnego dotyczących gospodarowania środkami publicznymi;
  - 11) podawanie do publicznej wiadomości treści planów działalności, sprawozdań z wykonania planów działalności oraz oświadczeń o stanie kontroli zarządczej, o których mowa w przepisach ustawy o finansach publicznych.

Przepis ten zawiera enumeratywnie wskazany katalog form jawności gospodarowania środkami publicznymi.

Rozpatrując niniejszą sprawę Organ miał na uwadze wyrażony w orzecznictwie pogląd, że jawność w zakresie gospodarowania środkami publicznymi traktowana jest jako nadrzędna w stosunku do zbliżonej do kategorii "tajemnicy przedsiębiorcy" kategorii "tajemnicy przedsiębiorstwa" zdefiniowanej w art. 11 ust. 4 u.z.n.k. (tak wyrok NSA z dnia 22 czerwca 2017 r., I OSK 2347/15). Niemniej jednak Organ stoi na stanowisku, że zasada jawności finansów publicznych z uwagi na ogólny i postulatywny charakter przepisów nie jest w tym wypadku naruszana. W sprawie mamy bowiem do czynienia z działaniami niemieszczącymi się w ramach ustawowych zadań jednostek sektora finansów publicznych. W tym wypadku Gmina nie realizuje żadnego ze swych ustawowych obowiązków. Są to dodatkowe działania podejmowane na styku funkcjonowania podmiotów publicznych i biznesu, a przedmiotowa umowa, jak i określenie wartości oraz zasad finansowania nie jest wynikiem realizacji przepisów żadnej z ustaw, jak ma to miejsce chociażby w przypadku zbycia, czy nabywania nieruchomości w oparciu o przepisy ustawy o gospodarce nieruchomościami. Nie jest ona poddana reżimowi ustawy Prawo zamówień publicznych. Z powyższego wynika, że Gmina nie ma obowiązku zawarcia tego typu umów, a ustalone

zasady finansowania i kwota są wynikiem przeprowadzonych negocjacji, w trakcie których brana jest pod rozwagę pozycja rynkowa przedsiębiorcy z uwzględnieniem zasad konkurencyjności. Nie ma prawnych regulacji kształtujących wysokości ceny. Równie dobrze może to być 1 zł jak i 1 milion zł, w tym wypadku cena kształtowana jest za tego typu produkty i usługi w drodze negocjacji i wynosi tyle ile jest w stanie zapłacić Spółka. Natomiast wartość negocjacyjna stanowi wartość gospodarczą przedsiębiorcy. Przyjęcie bezwzględnej jawności finansów publicznych w tym zakresie skutkować może tym, że w przyszłości hala pozostanie bez nazwy oraz bez dodatkowych środków na jej utrzymanie, a Miasto bez wpływów z tego tytułu. Spowodowane by to było zniechęceniem potencjalnych partnerów - podmiotów prywatnych, którzy chcą partycypować w działalności publicznej, ale z zachowaniem swojego ustawowego uprawnienia do zastrzeżenia w tajemnicy informacji istotnych z punktu widzenia funkcjonowania danego przedsiębiorstwa.

Na podstawie przepisów art. 35 ustawy o finansach publicznych klauzule umowne dotyczące wyłączenia jawności ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa w umowach zawieranych przez jednostki sektora finansów publicznych, o ile wynikające z umowy zobowiązanie jest realizowane lub przeznaczone do realizacji ze środków publicznych, uważa się za niezastrzeżone, z wyłączeniem m.in. informacji posiadających wartość gospodarczą w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich w tajemnicy.

Informacje o warunkach finansowania określone objętym wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej stanowi informację posiadającą wartość gospodarczą – informacja bowiem o wynegocjowanej cenie, warunkach rozliczeń posiada, w ocenie Organu, wartość negocjacyjną, czyli gospodarczą. Stanowi ona zatem źródło informacji dla konkurencji i może wpływać na pozycję rynkową przedsiębiorcy (podobnie: ww. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 lipca 2013 r., I OSK 511/13, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/cbo/query>).

Wobec powyższego, w ocenie Organu, w sprawie nie dochodzi do naruszenia zasad przejrzystości i jawności wynikającej z przepisów o finansach publicznych. Z uwagi na powyższe zastrzeżenie przedsiębiorcy na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej należało uznać za skuteczne i wiążące dla Organu. W realiach sprawy mamy bowiem do czynienia z nieujawnionymi do wiadomości publicznej informacjami o wartości gospodarczej, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności. Są to zatem informacje których dotyczy wyłączenie z art. 35 ustawy o finansach publicznych i w stosunku do których doznaje ograniczenia zasada jawności określona w art. 33 i art. 34 przytoczonej ustawy.

W przygotowywaniu decyzji stanowisko zajęli: Krzysztof Kupis – Dyrektor Wydziału Sportu, Łukasz Wybraniec – główny specjalista Wydział Sportu, Anna Kalina – Dzwonkowska – Kierownik Biura Informacji Publicznej, Joanna Martyniuk - Placha – Radca prawny.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Szczecinie. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezydenta Miasta Szczecin, w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna

i prawomocna, co oznacza, iż decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu i brak jest możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.